

Maanpaossa olevien Suomen työläisten ajatuksia

Julkaisemme tässä muutamia asiakirjoja, jotka Suomen toverit laativat neuvottelukokouksessaan Moskovassa. Ne ovat mielenkiintoisia etenkin siinä suhteessa, että osottavat minkälaisiin tuloksiin Suomen toverit ovat tulleet kaikista niistä hirmukokemuksista, joita heidän osalleen tuli Suomen porvariston ja Saksan hirvittävän imperialismin ja militarismin taholta.

Näitä asiakirjoja tarkastaessamme meidän on ennenkaikkea muistettava se tilanne, johon Suomen toverit joutuivat. Suomen porvariston verinen diktatuuri on ehkäissyt heiltä kaikki toimintamahdollisuudet. Yhäti jatkuva valkoinen terrori katkeroittaa jo entisistään kokemuksista suuresti katkeroittunutta mieltä. Se lietsoo heihin yhä voimakkaampaa taistelutarmoa työläisten oikeuksien takaisinpalauttamiseksi.

Ilmetköönpä näissä heidän nyt hyväksymissään toimenpiteissä mitä hyvänsä, niin muistakaamme, että Suomen porvaristo on itse siihen syyppää, millä tavalla työväki tulee heihin tästä lähtien suhtautumaan. Suomen porvariston kauhun toiminta on pakottanut Suomen työläiset ryhtymään sellaisiin toimenpiteisiin, jotka heistä näyttäytyvät parhaimmiksi **Suomen nykyisiin olosuhteisiin** katsoen ja jotka ennenkaikkea katsotaan sopiviksi aikaansaamaan **pikaista muutosta** nykyisiin kostoahuutaviin oloihin.

Näitten asiakirjojen läpi käy johtavana lankana vakaumus siitä, että lamaanukseen ja epätoivoon ei saa vajota. Toimintaa on terästettävä, toimenpiteitä muokattava olosuhteita vastavaksi. Sen vuoksi he rohkeasti arvostelevat entistä toimintaansa nykyisten olosuhteitten ja menneisyyden valossa, siten ankaran itsearvostelun kautta hankkiakseen itselleen uutta rohkeutta ja voimaa siihen lopulliseen taisteluun, jonka he näkevät välttämättömyyden pakosta syntyvän.

Näissä ilmaantuu heidän taistelunsa tulevaisuuden suunnitelman pääpiirteet. Käytyään ankaran kokemuksen koulun ja verileikkien lävitse he katsovat itsellään olevan pyhän oikeuden ja velvollisuuden, **Suomen asioiden** lähimpänä tuntijana, laatia sellaisia suunnitelmia ja suositella niitä toimenpiteitä, jotka **asianomaisina** pitävät parhaimpina ja nopeimpina auttamaan **tällä hetkellä** Suomen työläisiä.

Meillä täällä etäällolijoilla, jotka olemme, sen aikaa kun Suomen työväenluokka murskattiin ja kansanvalta poljettiin Saksan militarismin jalkoihin, eläneet rauhallisissa ja laillisissa oloissa, tietenkin monessa kohdassa voi olla eriäviä mielipiteitä ja sen vuoksi olisimme varsin kärkekkäät arvostelemaan. Mutta meidän on muistettava, että Suomen työläisten toimenpiteet ensisijassa tähtäävät **Suomen työläisten oikeuksien takaisinpalaa-**

uttamiseksi ja että heidän mielestään ne ovat heille tällä kertaa edullisemmat. Me emme voi lähteä arvostelemaan heitä **niillä mittapuilla, joita me omaamme** Amerikan vapaampien olosuhteitten, Amerikan työväenluokan luonteen ja maan lakien perusteella. Suokaamme Suomen työläisille oikeus päättää itse omis-

ta menettelytavoistaan. Itsehän he niistä joutuvat vastaamaan ja parhaiten tietävät, vastaavatko ne niitä **murroskauden olosuh-teita** ja vaatimuksia missä he nyt elävät. Koettakaamme me puolestamme **ymmärtää** heitä ja käsittää heidän toimiaan **niitten olosuhteitten ja mahdollisuuksi-en valossa, jossa he ovat pakotet-tut toimimaan.**

SUOMEN ASIAKIRJOJA

Avoin kirje toveri Leninille.

Toveri Lenin.

Syvällä mielenjärkytyksellä ja suutumuksella olemme saaneet kuulla, että porvariston lähettämän salamurhaajan kuula on haavoittanut Teitä, Venäjän Sosialistisen Neuvostotasavallan ensimmäistä soturia ja kansainvälisen vallankumouksellisen työväenliikkeen johtajaa.

Kokoontuessamme tänne Sosialistisen Neuvostotasavallan pääkaupunkiin perustamaan Suomalaista Kommunistista Puoluetta — sen sosialidemokratian puolueemme sijaan, joka kaatui Suomen viimekeväisen vallankumouksen myrskyihin — me toivoimme saavamme nähdä Teidät, kunnioitettu toveri ja parhain neuvonantajamme, täällä keskuudessamme ja päätimme jo pyytää Teitä saapumaan kokoukseemme. Kun nyt tämä toivomme nähdä Teitä mieskohtaisesti kokouksessamme on tällä kertaa, sattuneen inhoittavan murhayrityksen takia, rauennut, pyydämme tämän avoimen kirjeen kautta esiintuoda Teille ne ajatuksemme, jotka sydämmellämme ovat ja jotka olisimme tahtoneet Teille täällä suullisesti esittää.

Vuosi sitten Te olitte meidän maassamme maanpaossa, nyt me Teidän luonamme. Te olitte luonamme Venäjän porvariston väkivallan ajamana, joka silloin Väliatkinsen hallituksen diktatuurin kautta ahdisti Venäjän taistelemaa köyhälistöä. Meidät on nyt Venäjälle ajanut Suomen ja Saksan liittoutuneen porvariston väkivalta, joka

par'aikaa verisimmän sotilasdiktatuurin kautta kuristaa Suomen ja Saksan köyhälistöä.

Me emme vuosi sitten jaksaneet uskoa, että Venäjällä tulee todellinen köyhälistön vallankumous jo sota-aikana. Me luulimme: ensin rauha, sitten vallankumous. Te, toveri Lenin, sanoitte silloin syvällä luottamuksella: ensin vallankumous, sitten rauha!

Ja Te toimitte päättäväisesti tämän luottamuksenne mukaan. Kun syksy tuli, Te riensitte Helsingistä Viipuriin ja Viipurista Pietariin. Me lähetimme Teille mieskohtaisia terveisiä: olkaa varovainen — Kerenski uhkaa henkeänne! Te ette varoituksistamme piitannut, sillä Teistä oli silloin aika rohkeasti hyökätä ja nostattaa köyhälistö vallankumoukseen.

Venäjän köyhälistö nousi.

Lokakuussa se syöksi maahan sekä porvariston vallanpitäjät että niiden käytyreinä olleet sosialistit ja otti kaiken vallan omiin käsiinsä.

Me Suomen sosialidemokraatit emme silloin selvästi tajunneet tämän valtavan tapauksen merkitystä. Emme uskoneet silloin, että Venäjällä on syyskuussa 1918 yhä oleva valta köyhälistön käsissä, köyhälistön, joka on hävittänyt porvarillisen valtion ja rakentaa sosialistista yhteiskuntajärjestystä.

Venäjän työväen vallankumouksen aattona, viime syksynä, Te toveri Leninin annoitte meille suomalaisillekin neuvon: nousee, nousee viivyttel-